

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010235
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3714010235.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. októbra 2016, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Iva Hlucháňa a prísediacich Mgr. Dagmar Kulišíkovej a Mariána Babušu, v trestnej veci obžalovaného G. N., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. c), d) Tr.zák., s poukázaním na § 138 písm. a) Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr.zák, takto

rozhodol:

Obžalovaný G. N. B. I. K. Ň. K., nar. XX. X. XXXX H. B., trvale bytom O. R., adresa na doručovanie R.K., G. XXX, O. D., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava v inej trestnej veci,

je vinný, že

v bode 1/

v presne nezistený deň v mesiaci máj 2013, po školskom vyučovaní, o 14.15 h, prišiel k autobusovej zastávke v obci R. - T., O.. D., pri kultúrnom dome, smerom na obec R., na ktorej zastávke čakali na autobus maloletý D. F., nar. XX.XX. XXXX, bytom R. - T. Č.. XXXX, O.. D., a maloletý K. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. - D. Č.. XXXX, O.. D., a spýtal sa ich či mu nemôžu požičať peniaze, čo obaja maloletí odmietli, následne spoza pracky nohavíc pravou rukou vytiahol nôž a tento nasmeroval na maloletých so slovami „dajte mi všetky peniaze“, obaja maloletí ustúpili dozadu a z obavy o svoj život odovzdali obv. N. mal. D. F. sumu 90 Eur a mal K. R. sumu 100 Eur, ktorú finančnú hotovosť si obvinený odložil do krabíčky a maloletým pohrozil, aby to nepovedali rodičom, ani nikomu inému a už vôbec nie policajtom, lebo ak to niekomu povedia, nájde si ich a niečo sa im stane a následne ušiel smerom na obec R.,

čím poškodenému G. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. - T. Č.. XXXX, O.. D., spôsobil škodu vo výške 90 Eur a C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. - D. Č.. XXXX, O.. D., škodu vo výške 100 Eur,

v bode 2/

i napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 0T/15/2013 zo dňa 8. 2. 2013, právoplatným dňa 8. 2. 2013 uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace podmienene na skúšobnú dobu 1 rok, v spojení s uznesením Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 0T/15/2013, zo dňa 4. 12. 2014, právoplatným dňa 4. 12. 2014, ktorým bolo rozhodnuté, že sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia neosvedčil a trest v trvaní 4 mesiace vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na výzvu Okresného súdu Považská Bystrica, zo dňa 16. 1. 2015 na nástup výkonu trestu, ktorú si osobne prevzal dňa 19. 1. 2015 v obci R., O. D. a ktorý trest mal nastúpiť do Ústavu na výkon väzby Žilina ihneď, nereagoval a bez závažného dôvodu trest nenastúpil a bol až príslušníkmi PZ dodaný do výkonu trestu odňatia slobody dňa 25. 2. 2015, a

odsudzuje sa za to:

za skutok pod bodom 1/:

Podľa § 188 ods. 2 Tr.zák., za použitia § 38 ods. 7 Tr.zák., § 42 ods. 1, Tr.zák. , na súhrnný trest 9 / slovom : deväť/ rokov odňatia slobody nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným :

- C. R., nar. X.X.XXXX, bytom R.- D. Č.. XXXX, škodu vo výške 100,- Eur,
- G. F., nar. XX.X.XXXX, bytom R.- T. XXXX, škodu vo výške 90,- Eur

Podľa § 42 ods. 2 súd ruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/172/13, zo dňa 17.10.2013, ktorým rozsudkom bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmienečne, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b) , f) Tr.zák. a iné, ako aj ostatné rozhodnutia, ktoré obsahovo na tento výrok nadväzujú., ako aj Trestný rozkaz Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/88/2013, zo dňa 16.01.2014, právoplatný 22.04.2014, ktorým trestným rozkazom bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák., a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie OS Považská Bystrica, 2T/172/13, zo dňa 17.10.2013, právoplatný 17.10.2013, ako aj výrok o treste z Trestného rozkazu OS Trenčín, sp.zn. 6T/32/2014, zo dňa 30.05.2014, právoplatný 14.06.2014, ktorým bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods.1 Tr.zák. a ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok OS Pov.Bystrica, 2T/172/2013, zo dňa 17.10.2013, právoplatný 17.10.2013, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže a iné podľa § 212 ods. 2 písm. b), f), ods. 3 písm. b) Tr.zák, za čo mu bol uložený trest OS v trvaní 1 rok,

za skutok pod bodom 2/

Podľa § 44 Tr.zák. súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie a to trestný rozkaz Okresného súdu v Považskej Bystrici, pod sp.zn. 2T/139/2015, zo dňa 5.10.2015, právoplatný 8.7.2016, ktorým bol uznaný vinným z prečinu nedobrovoľnej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne , nakoľko tento trest súd považuje za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 1T/49/2014-217, zo dňa 20.10.2014 bol obžalovaný N. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. c,d Tr.zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr.zák. , za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov nepodmienečne a zároveň bol uložený súhrnný trest, ktorým bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/172/2013, zo dňa 17.10.2013. Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný odvolanie a uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/27/2015-241, zo dňa 07.05.2015 bol rozsudok zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená súd prvého stupňa, aby v plnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Podľa rozhodnutia krajského súdu Trenčín súd prvého stupňa musí doplniť dokazovanie o výsluch svedka W., ďalej bolo potrebné vykonať konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodenými a taktiež vypočuť príslušníkov polície, ktorí prví prijali oznámenie maloletých v predmetnej lúpeži.

V priebehu konania na Okresný súd v Považskej Bystrici bola podaná prokurátorom v Považskej Bystrici ďalšia obžaloba na G. N. a to pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr.zák. Uvedená trestná vec sa viedla pod spisovou značkou 1T/49/2015 a súd na pojednávaní

konanom dňa 16.12.2015 spojil uvedené veci pod jedno konanie , ktoré sa ďalej viedlo pod sp.zn. 1T/49/2014.

Obžalovaný N. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.09.2016, podľa § 257 ods. 1 písm. b) urobil vyhlásenie ku skutku- prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr.zák. Na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr.por. odpovedal „áno“.

Nakoľko prokurátor súhlasil s prijatím vyhlásenia obžalovaného, súd v zmysle ustanovenia § 257 ods. 6 Tr. por. uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania uvedeného skutku.

Podľa § 257 ods. 7 Tr. por. ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 4 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o náhrade škody alebo ochranného opatrenia.

Súd vykonal dokazovanie ku skutku zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c,d a to v intenciách uznesenia krajského súdu, teda opätovne vypočul obžalovaného, vykonal konfrontáciu medzi poškodeným mal. D. F. - obžalovaným, ako aj konfrontáciu medzi poškodeným a svedkom R. a obžalovaným, vypočul ako svedkov príslušníkov polície a to npor. A. C. a npor. A. D., doplnil dokazovanie ďalej o výsluch svedka W. , oboznámil sa s ostatnými listinnými dôkazmi a zistil nasledovné :

Obžalovaný zotrval na svojom postoji k spáchaniu trestnej činnosti, uviedol, že uvedenú trestnú činnosť nespáchal a to čo mu je kladené za vinu, sa nezakladá na pravde. uviedol, že poškodení si to naňho vymysleli a nedošlo k žiadnej lúpeži.

V rámci konfrontácie medzi obžalovaným a poškodeným a zároveň svedkom F. obžalovaný uviedol F., že sa poznali, že sa stretli v roku 2013, kedy ho mal práve poškodený F. viesť na bicykli na kormane do obce M.. Taktiež uviedol do očí obžalovaný svedkovi -poškodenému F., že sa poznali a že tento ho požiadal, aby mu zabezpečil nejaké veci na bicykel.

Svedok F. poprel v rámci konfrontácie tvrdenia obžalovaného, uviedol, že tento pred skutkom vôbec nepoznal, nie je pravdou,že by ho niekedy viezol na bicykli do M., nikdy by nikoho na bicykli neviezol. Nebola medzi nimi žiadna dohoda ohľadne bicykla. Uviedol mu do očí , že klame. Ku skutku v rámci konfrontácie svedok F. zotrval na svojich prednesoch v tom, že to bol práve obžalovaný, ktorý ho prepadol, vytiahol na zastávke naňho čierny nožík. Povedal mu to aj do očí. Poprel tvrdenia obžalovaného, že by on dával nejaké peniaze po čiastkach na nákup súčiastok na bicykle. Jednoznačne aj do očí mu uviedol, že ho prepadol aj spolu s kamarátom R. na zastávke a zobral mu peniaze. Obžalovaný v rámci konfrontácie uviedol do očí svedkovi, že si naňho vymýšľa a klame.

Súd vykonal konfrontáciu aj medzi druhým poškodeným R. a obžalovaným, kde poškodený R. v rámci konfrontácie do očí uviedol obžalovanému, že pokiaľ tento tvrdí, že sa poznali predtým a stretávali sa , nie je to pravda. Pred týmto ho nepoznal. Povedal mu to až kamarát, ako sa volá, pričom to bolo až po lúpežnom prepadanutí. Poprel, že nemali žiadne kšefty, neboli nikdy v žiadnej reštaurácii, žiadne peniaze mu nedával dobrovoľne. Obžalovaný uviedol v rámci konfrontácie, že aj tento svedok si vymýšľa a nehovorí pravdu.

Svedok npor. A. C. uviedol, že pracuje ako príslušník polície v Púchove. Na ich oddelenie sa dostavili poškodení F. E. R., pričom uviedli, že boli prepadanutí. Uviedol, že obaja prišli za nejaký čas, čo boli prepadanutí, teda nie bezprostredne po prepadanutí. Uviedli, že sa báli prísť skôr. Prišli až potom, čo sa dozvedeli, že obžalovaný mal byť vzatý do výkonu trestu. Obaja boli vypočutí aj samostatne, pričom sa ich výpovede zhodovali. O tomto ako príslušník polície vykonal úradný záznam a vec postúpili ďalej na riešenie. Naňho nerobili títo svedkovia dojem, že by si vymýšľali, nemal pochybnosti o pravdivosti ich výpovede.

Ďalší svedok príslušník polície A. D. uviedol v podstate totožné údaje vo svojej výpovedi, ako svedok A. C.. Potvrdil, že bol prítomný, keď došli obaja poškodení oznámiť trestnú činnosť obžalovaného s tým, že jeden z nich dokonca aj plakal. Taktiež uviedol, že nemal pocit taký, že by si vymýšľali, presne

popísali, čo sa stalo. Uviedli zhodne, že sa báli jednak rodičov ale aj samotného obžalovaného. Celú vec konzultovali s nadriadeným a potom vec postúpili vyšetrovateľovi.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní žiadal, aby bol vypočutý svedok N. W., ktorý mal potvrdiť, že poškodení mali vzťahy, resp. sa poznali s obžalovaným už z minulosti.

Svedok uviedol, že nevie presne, v ktorom dni to bolo, ale podľa jeho názoru bolo deň pracovného voľna, lebo nešli do roboty, prišiel k nim domov obžalovaný, požiadal ho o rozmenenie peňazí ako aj jeho matku. Keďže nemali mu rozmeniť 100,-Eur, požiadal svedka obžalovaný, či by ho nedoviezol do vedľajšej dediny, kde by si v krčme rozmenil. Ako sa vracali z tejto dediny, zbadal obžalovaný na zastávke okrem iného aj maloletého K. R.. Kázal svedkovi zastaviť, otvoril okno a povedal mu, aby prišiel o tretej na stanicu, že mu vráti peniaze. V tom prišiel K. R. k autu a žiadal obžalovaného, aby mu vrátil peniaze, pritom plakal. Podľa svedka na zastávke v tom čase boli okrem K. R. ďalší dvaja chlapci. On sa nepýtal obžalovaného, aké peniaze mu má vrátiť, z akého dôvodu mu má vrátiť. Niečo sa tam hovorilo o bicykli. Na vyzvanie zo strany prokurátorky, aby popísal tento svedok poškodeného K. R., uviedol, že vyzerá ako K. R., ale zároveň uviedol, že ho nepozná a resp. pozná, že je z dediny, ale predtým ho v podstate nejako neregistroval. Resp. doplnil, že vedel, že sa jedná o K. R.. Bližšie to nešpecifikoval. Svedok na otázku prokurátorky ďalej uviedol, že išiel si niečo vybaviť, tak preto odviezol N. do vedľajšej dediny. Predtým však svedok uviedol, že viezol N. do uvedenej reštaurácie rozmeniť peniaze úmyselne, teda výlučne za týmto účelom. Tento rozpor v podstate svedok nevedel odstrániť. Ďalej svedok k osobe poškodeného K. R. uviedol, že ho považuje za slušného chalana s tým, že o obžalovanom to povedať nemôže, lebo všeličo čítal na internete.

Na základe takto doplneného dokazovania potom súd opätovne konanie obžalovaného kvalifikoval v bode 1/ ako zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, 2 písm. c), d) Tr.zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr.zák., teda súd mal za preukázané, že tento proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to jednak so zbraňou a jednak na chránenej osobe a to na deťoch.

K uvedenému záveru dospel súd na základe vykonaného dokazovania, ako aj na základe doplneného dokazovania v intenciách rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne. Obžalovaný spáchanie trestného činu popiera. Uviedol, že on v podstate zobral od poškodených peniaze preto, aby im zohnal nejaké súčiastky, pričom v podstate doznal, že takýmto spôsobom ich chcel o tieto peniaze pripraviť, resp. ich podviedol, lebo veci im nezohnal. Zásadným spôsobom poprel, že by ich obžalovaný prepadol nožom a teda že by sa stal skutok tak, ako to popisujú poškodení. Na základe vykonanej konfrontácie medzi obžalovaným a obidvomi poškodenými dospel súd k záveru, že poškodení v pozícii svedkov opätovne do očí uviedli obžalovanému ako došlo k spáchaniu uvedeného trestného činu. Tu treba uviesť, že svedkovia od samotného počiatku vypovedajú zhodne a v ich výpovediach nie sú rozpory. Zhodne uviedli, akým spôsobom došlo k prepadnutiu, popísali v podstate zhodne zbraň - nôž, ktorým obžalovaný N. na nich útočil. Vylúčili, že by išlo o nejaké kšefty medzi nimi a obžalovaným a taktiež logicky vysvetlili, prečo by si od obžalovaného nikdy nežiadali zohnať uvedené veci na bicykle. Potvrdil K. R., že veci si zakupoval v značkovom obchode v Púchove. Súd doplnil dokazovanie o výsluch príslušníkov polície A. C. a A. D., ktorí boli prví, ktorí prijali oznámenie o spáchaní uvedenej lúpeže. Obaja svedkovia zhodne uviedli, že poškodení prišli neskôr, pričom uviedli, že sa báli jednak obžalovaného a taktiež že sa doma báli povedať pravdu. Logicky vysvetlili, prečo prišli neskôr na políciu a to až potom, čo sa dozvedeli, že obžalovaný bol vzatý do výkonu trestu, resp. do väzby v rámci iného konania. Svedok A. D. dokonca uviedol, že jeden z chlapcov pritom ako vypovedal aj plakal a obaja zhodne uviedli, že nemali z výpovedí týchto svedkov dojem, že by klamali alebo si vymýšľali. Obžalovaný sa domáhal výsluchu svedka N. W., ktorý svedok mal potvrdiť, že sa obžalovaný s poškodenými poznal a chcel tým vyvrátiť tvrdenie poškodených, že sa predtým nepoznali. Tento svedok skutočne uviedol, že v presne nezistený deň, ale malo to byť pracovné voľno alebo sviatok, dokonca prázdniny prišiel obžalovaný k nemu domov a žiadal rozmeniť peniaze. Nakoľko mu nemal peniaze rozmeniť, odviezol ho do vedľajšej obce, kde si peniaze v reštaurácii obžalovaný peniaze rozmenil. Potom, ako sa vracali z tejto vedľajšej obce, uvideli na zastávke, svedok uviedol troch chalánov, s tým, že obžalovaný ho požiadal, aby zabrzdil, otvoril okno a kričal na jedného z chalánov. Prišiel k okienku K. R., ktorý pýtal od neho peniaze s tým, že sa dohodli s obžalovaným, resp. obžalovaný mu kázal, aby prišiel na stanicu o tretej hodine. Tento svedok však vypovedal dosť nedôveryhodne. napr. uviedol, že K. R. nepoznal, resp. len vedel, že sa jedná o nejakého chalána z obce. Tento svedok ďalej vypovedal, že sa bavili o nejakom bicykli. Svedok neuviedol, kedy to

bolo, ktorý dátum a taktiež neuviedol, že by obžalovaný tieto peniaze napriek tomu, že mal rozmenené peniaze, tomuto K. R. dal. Takže z pohľadu súdu výpoveď svedka N. W.Č. v žiadnom prípade nevyvinila zo spáchania skutku obžalovaného.

O vierohodnosti svedeckých výpovedí poškodených svedčí aj tá skutočnosť, že v prípravnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok D. W., znalca z odboru psychológie, ktorý uviedol, že R. je nadprirodzene inteligentný, jeho osobnosť je bez porúch v správaní sa, pričom jeho mentálne predpoklady sú správne a je schopný úplne vnímať sledovanie prebiehaných udalostí, zapamätať si ich a aj tieto reprodukovať. V podstate tak isto sa vyjadril aj o D. F.. Ani u jedného z nich nezistil, že by mali sklony k fantazijnému, alibistickému alebo účelnému spracovávaniu skutočností. Teda je nepravdepodobné, že ich výpoveď by mohla byť ovplyvnená inými osobami.

Svedkovia K. R. a D. F. sú aj z miesta bydliska zo školy hodnotení ako veľmi slušní chlapci. Čo sa nedá povedať o obžalovanom, nakoľko tento bol v minulosti viacej krát súdne trestaný, do doby rozhodovania sedemkrát a to za rôznu trestnú činnosť, poväčšine majetkového charakteru.

Súd aj na základe celkového správania poškodených jednoznačne vylúčil, že by poškodení si boli schopní takúto vec na obžalovaného vymyslieť. Taktiež nemá logiku to, že by poškodení vypovedali o lúpežnom prepadnutí obaja presne popísali, akým spôsobom boli prepadnutí, vždy rovnako, s tým, že má aj to logiku, že poškodení boli v útlom veku a báli sa proti obžalovanému vypovedať v čase, keď tento bol na slobode. Využili skutočnosť, že tento bol zavretý a išli to oznámiť polícii. Súd ani pri jednom výsluchu týchto svedkov, či pri samotnom výsluchu, alebo pri vykonaní konfrontácií zistil, že by sa odklášali v zásadných veciach od svojej verzie o tom, ako došlo k prepadnutiu. Naopak obžalovaný jednoznačne svojou výpoveďou sa snažil vyvinieť, sám uviedol viackrát na pojednávaní, že mu za to hrozí deväť rokov a podobne. Taktiež výpoveď svedka W. je v podstate výpoveď, ktorá nevyvíňuje obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti. Je možné, že sa skutočnosti také, aké popísal stali, teda že sa zastavil pri nich v aute obžalovaný a dohadoval sa o nejakých peniazoch. Avšak ani táto časť výpovede N. W. nie je logická. Na jednej strane žiadal obžalovaný, aby si mohol rozmeniť peniaze, potom, čo mal rozmenené peniaze a teda aj sám svedok uviedol, že vedel o tom, že má pri sebe peniaze, potom čo mal údajne K. R. tieto peniaze pýtať, im ich nevrátil. Navyše tento svedok uviedol, že na zastávke boli traja ľudia, pričom k prepadu malo dôjsť tak, že na zastávke bol len F. E. R.. Na základe všetkých uvedených skutočností potom súd vyhodnotil tieto výpovede svedkov ako pravdivé, naopak výpoveď obžalovaného N. súd vyhodnotil ako nevierohodnú, v snahe vyhnúť sa následkom zo spáchania uvedeného zločinu.

Záverom možno uviesť, že súd na základe doplnenia dokazovania v intenciách Uznesenia Krajského súdu v Trenčíne 23To/27/2015-241, nedospel k presvedčeniu, že obžalovaný uvedený skutok nespáchal a je dostatok dôkazov, ktoré jednoznačne obžalovaného zo spáchania uvedeného zločinu usvedčujú.

Čo sa týka skutku pod bodom 2/, tu vychádzal súd zo samotného doznania a vyhlásenia obžalovaného pri uznaní viny a na základe takéhoto vyhlásenia obžalovaného potom súd kvalifikoval pod bodom 2/ konanie obžalovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr.zák.

Obžalovaný potom, čo spáchal uvedený zločin, bol odsúdený rozsudkami Okresného súdu Považská Bystrica, Trenčín a to rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/172/2013, zo dňa 17.10.2013 a to na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmienečne pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b), f) Tr.zák., ako aj iné, ďalej trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/88/2013, zo dňa 16.01.2014, právoplatný 22.04.2014, ktorým trestným rozkazom bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie vyššie uvedeného rozsudku, ako aj trestným rozkazom OS Trenčín, sp.zn. 6T/32/2014, zo dňa 30.05.2014, právoplatný 14.06.2014, ktorým bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. a ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok opätovne Okresného súdu v Považskej Bystrici 2T/172/2013, zo dňa 17.10.2013 a následne bol ešte naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 2T/139/2015, zo dňa 05.10.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 08.07.2016, ktorým bol uznaný vinným z prečinu nedobrovoľnej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa

§ 171 ods. 1 Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne. Všetky tieto rozsudky boli vyhlásené potom, ako spáchal uvedený zločin lúpeže.

Podľa výpisu z priestupkového indexu obžalovaného tento bol priestupkovo riešený jedenkrát.

Podľa § 34 ods.1,4 Tr. Zák. súd pri určovaní druhu trestu a výmery prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho pomery, ako i možnosť jeho nápravy. Súd zároveň prihliada na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má na trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. Zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. Zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 7 Tr. Zák. ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest, alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2, alebo podľa § 42 Tr.zák., ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. Zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. Zák., spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 44 Tr. zák., Súd pri ukladaní od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 , ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery pre skutok pod bodom 1/ prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, pričom u obžalovaného súd nevyhodnocoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti vzhľadom k tomu, že obžalovanému priťažovali okolnosti, súd postupoval v zmysle § 38 ods. 7 a to tak, že pri ukladaní trestu súd nebral do úvahy pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, nakoľko v tomto prípade by v zmysle § 38 ods. 4 Tr.zák. musel súd zvýšiť dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, čo by vzhľadom na ukladanie trestu u obžalovaného potom považoval za neprimerane prísny trest, lebo by ukladal trest v takto zvýšenej trestnej sadzbe. Súd pri ukladaní trestu u obžalovaného bral do úvahy mieru zavinenia, spôsob spáchania trestného činu, všetky okolnosti spáchania trestného činu a dospel k záveru, že uloženie trestu tak, ako rozhodol súd je zákonným trestom, ktorý spĺňa všetky zákonné podmienky ukladaní trestu v zmysle § 34 ods. 1,4 Tr.zák.

Súd ukladal pre skutok 1/ u obžalovaného súhrnný trest odňatia slobody , nakoľko tohto odsudzoval za skutok, ktorý spáchal v máji 2013, pričom následne bol odsúdený vyššie uvedenými rozsudkami a to rozsudkom OS Pov.Bystrica 2T/172/13, zo dňa 17.10.2013, trestným rozkazom OS Pov.Bystrica 1T/88/2013, zo dňa 16.01.2014, trestným rozkazom OS Trenčín, sp.zn. 6T/32/14, zo dňa 30.05.2014, nakoľko páchatel'a odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako boli súdom prvého stupňa vyhlásené uvedené odsudzujúce rozsudky.

Súd zaradil obžalovaného pre výkon uvedeného trestu v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko tento nebol pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mal uložený za úmyselný trestný čin.

Čo sa týka skutku 2/, teda prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a), tohto sa dopustil 19.01.2015, pričom obžalovaný N. bol trestným rozkazom Okresného súdu v Považskej Bystrici, zo dňa 05.10.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 08.07.2016 uznaný vinným a odsúdený za prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne. Teda prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu v zmysle § 42 Tr.zák. Súd dospel k záveru, že pre tento prečin je možné v zmysle § 44 s ohľadom na vyššie spomínané odsúdenie upustiť od uloženia súhrnného trestu, nakoľko súd trest uložený skorším rozsudkom (2T/139/15) pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Nakoľko zákonní zástupcovia poškodených C. R. a G. žiadali náhradu škody od obžalovaného, súd v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného spôsobenú škodu a to C. R. vo výške 100,-eur a G. F. 90,- Eur nahradiť. Preto súd v zmysle § 287 ods. 1 Tr.por. o škode rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou Okresného súdu v Považskej Bystrici na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie má odkladný účinok. Rozsudok možno napadnúť len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- b) o b ť a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, prípadne, že taký výrok nebol urobený.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť prokurátor a čo do povinnosti na náhradu škody aj poškodený.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť i proti vôli obžalovaného.